

Stem RV

OPPROP FRA RØD VALGALLIANSE

Til sympatisører og tidligere velgere av NKP

Kamerater!

Nå like før Stortingsvalget vender vi oss til dere, i første rekke eldre sympatisører og velgere av Norges Kommunistiske Parti. Vi ønsker på denne direkte måte å legge fram vårt syn på NKPs politikk og holdninger til viktige, avgjørende spørsmål for arbeiderklassen og folket.

Vi som har skrevet under på dette opprop har alle tidligere svært medlemmer av Norges Kommunistiske Parti, flere av oss i svært lang tid.

Vi brøt med NKP av ulike grunner men i hovedsak skyldtes bruddet partiets utvikling fra å være et kjempende, revolusjonært klassekamp-parti til å bli et borgerlig opportunistisk parti.

Det er naturlig for oss å ta utgangspunktet i akkurat denne side av problemet. Det var revisjonismens seier i partiet som førte til den endelige politiske og organisatoriske katastrofe for NKP.

For det paradoksale i NKPs etterkrigshistorie er at det ikke var den ytre fiende som ga partiet det endelige og tilintetgjørende slag, men opportunisten og revisjonismen som brøt ned partiet innenfra.

Den indre partistrid i slutten av 1940-årene mellom på den ene side en borgerlig opportunistisk linje med knefall for borgerskapet og på den annen side en revolusjonær marxist-leninistisk linje førte som kjent til partioppgjøret i 1949.

Men seieren over opportunisten i partiet ble ikke av varig, skjellsettende historisk betydning. Den nye partiledelse viste seg ikke å være på høyde med situasjonen. En ny utgave av opportunisten, revisjonismen, utviklet seg i partiet.

I 1953 vedtok NKP en programerklæring som slo fast muligheten for en fredelig overgang til sosialismen i Norge. I sitt innhold var programerklæringen et klart brudd med marxismen-leninismens lære.

Når vi ser tilbake på det som skjedde i 1953 må vi erkjenne at programerklæringen var et forsøk fra partiets side på å vinne breiere støtte i folket for partiet og dets politikk. I den fryktelige situasjon som rådde dengang, den kalde krigen var på sitt høyeste, McCarthyismen raste, var kommunistene hardt presset. Men kommunistene kjempet modig og djervt for arbeiderklassens sak tross hets og

forfølgelse. Kommunistene stod beinhardt imot klassefiendens ville angrep, ennå hadde kommunistene en sterk stilling i arbeidermassene.

Men under innflytelse av revisjonismen slik den utviklet seg i Sovjet Unionens Kommunistiske Parti (SUKP) og andre partier i Øst-Europa, tok opportunisten etterhvert fullstendig overhånd i NKP.

Halehengspolitikken under Arbeiderpartiet og underkastelse under SUKP ble kjennetegnet på NKPs politikk. Partiet tapte tillit i folket og det kunne ikke være noe alternativ til det reaksjonære og militaristiske høyresosialdemokratiske partiet.

Programmet «Norges vei til sosialismen» som ble vedtatt i 1963 beseglet partiets skjebne.

Ideologisk og politisk oppløsning fulgte i NKP, det utartet til å bli et borgerlig opportunistisk parti. Parlamentarisme og borgerlig legalisme ble partiets arbeidsgrunnlag.

Partiledelsens omklamring av Arbeiderpartiet i Kings Bay-saken i 1963/64 var et konkret uttrykk for NKP-ledelsens politiske galskap. NKP hentet seg her det mest tilintetgjørende slag i partiets historie.

I den ideologiske strid innen den kommunistiske verdensbevegelse drev NKP nøytralitet i forholdet til de stridene parter og oppfordret til enhet.

Men i praksis stilte partiet seg helt på linje med revisjonistene i SUKP og gikk bestemt mot den korrekte politiske linje som Kinas Kommunistiske Parti og Arbeidets Parti i Albania stod for. Ethvert forsøk fra medlemmenes side på å reise debatt om den ideologiske strid ble bestemt avvist av partiledelsen og effektivt undertrykt.

NKPs samling med SF i Sosialistisk Valgforbund i 1975 bekreftet bare at partiet nå var blitt et reindyrket borgerlig parti. Det viktigste for lederne i NKP var å oppnå posisjoner og bein, prinsipielle politiske motsetninger må ha hatt liten betydning. Først da de nåværende ledere av NKP ble satt utenfor ved nominasjonene til kommunevalget i 1975, kom bruddet med Sosialistisk Valgforbund.

NKP av i dag har brutt med alle marxismen-leninismens prinsipper. Partiet opptrer som borgerskapets og høyresosialdemokratenes støtter. Akkurat som i begynnelsen av 1960-årene legger «NKP»-revisjonistene seg tett opp til sosialdemokratene, de underkaster seg deres diktatur i fagbevegelsen, de har ved flere anledninger falt streikende arbeidere i ryggen.

NKP har ikke vist noen aktiv holdning mot yrkesforbud for progressive arbeidere og funksjonærer, tvert om har de i en del tilfeller gått med på yrkesforbud.

Og dette skjer i et parti hvis medlemmer ble forfulgt på det groveste av arbeidsgivere og høyresosialdemokrater i 1950-årene!

NKP nekter å erkjenne at en borgerlig kontrarevolusjon har funnet sted i Sovjet Unionen. De nekter å erkjenne at et borgerlig diktatur forlengst er opprettet i den tidligere sovjetstaten.

Gjennom nesten hele vårt voksne liv har vi støttet Sovjet, mange er de norske kommunister som har vært villige til å gå gjennom ild og vann, villige til å tåle store personlige ofre for verdens første sosialistiske stat.

Men det som har skjedd i Sovjet har tvunget mange av oss til å ta vårt forhold til Sovjetstaten opp til ny vurdering. For vår del har dette måttet føre til et brudd både med Sovjet og med det parti som ikke vil erkjenne den tragiske utviklingen som har foregått. Fra å være et lysende eksempel og den største inspirasjonskilde for kjempende kommunister, arbeidere og undertrykte over hele verden, er Sovjet forvandlet til å være en trusel mot og en fiende av alle verdens folk.

NKP støtter fullt ut de sovjetiske sosialimperialister i deres aggressive politikk i Barentshavet, rettet mot norske interesser.

Partiet støtter okkupasjonen av Tsjekkoslovakia, de støtter opp om sosialimperialismens aggresjon i Afrika.

Kamerater: Det finnes et eneste sosialistisk og revolusjonært alternativ ved dette Stortingsvalg. Rød Valgallianse er dette alternativ. I Rød Valgallianse er Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) den drivende politiske kraft.

Vi støtter Rød Valgallianse fordi Rød Valgallianse vil kjempe for arbeiderklassens og folkets dyreste interesser, fordi Rød Valgallianse stiller revolusjonære arbeidere på førsteplass som kandidater til Stortinget.

Kamerater: Vi oppfordrer dere til å gå sammen med oss, stem med Rød Valgallianse!

1. september 1977

Georg Vaagen var medlem av NKP fra 1945 – 71. I 12 av disse åra satt han som partiets representant i Oslo skolestyre og i bystyret. Han var også medlem av partiets faglige utvalg. *Johan Åsan* var medlem av NKP fra 1932 – 40. Etter at han måtte flykte under krigen, var han fram til 1956 medlem av Sveriges Kommunistiske Parti. *Hans Førde*, Gruppefører for NKP i bystyret i Tromsø før krigen. Tidligere redaktør av den kommunistiske arbeideravisa Troms Arbeiderblad. Tidligere medlem i Sentralkomiteen til NKP. *Andreas Olsen*, var medlem av NKP fra 1945 til 1956. Han var formann i Sandvika lag av NKP og nestformann i Bærum kretslag av NKP. *Randi Gulbrandsen*, aktiv i Østkanten lav av NKP i Oslo fra 1945 – 69. *Else Berg, Skatval*, medlem av NKPs ungdomsorganisasjon før krigen, medlem av partiet 1945 – 47.